

Fart frem og tilbage mellem disse to Endepunkter, er det dog en Dvælse, hvorpaa man ikke maa kaste Brag, idet den vænner de yngre Mænd til Selvstændighed og et vaagent Die, hvilket har overordentlig Betydning for deres Fremtid, ligesom den giver vore Maskinister Væilighed til en Dvælse i Behandlingen af Maskiner, hvoraf der ellers ikke foresalder saa Meget; men dette Hensyn mener jeg dog maa staae tilbage for det andet, dersom man kunde faae en billig Route over Nerne. — Ved at tale om denne Uddannelse af Officererne, føres Tanken naturligen hen paa en anden Institution, der har Noget tilfælles med denne Postroute, idet man jo har forsøgt at bortlicitere den, eller muligviis ganske faae den bort; det er den grønlandske Handel. Denne Handel er en Statsinstitution, der har Stikke ligesom den anden Institution, jeg nylig omtalte, og holder disse Stikke i stadig Virksomhed. Der har før — men det er aldrig kommet ret til Udførelse — været talt om, at Marinen skulde gjøre sig den grønlandske Handel til Nytte, til Dvælse for yngre Officerer. Der er enkelte yngre Officerer, som privat have benyttet denne Vej til Uddannelse; men naar Regjeringen tog Sagen i sin Haand, vilde der vistnok derigjennem kunne tilveiebringes mere Dvælse for de yngre Officerer, idet disse Reiser paa Grønland have stor Betydning for Uddannelsen i Sømandskab. Men hvorledes det staaer med dette Spørgsmaal om den grønlandske Handel, er mig ikke bekjendt, og det fremgaar heller ikke af Anmærkningerne. Der har som sagt været talt og skrevet endeel om, at den grønlandske Handel skulde gaae over i private Hænder, ja muligviis aldeles affattes. Jeg haaber dog, at det ikke forholder sig saa, idet vistnok Estimoerne ere for barnligt, for udannet et Folk til, at man saaledes burde kaste dem hen for Vind og Bove, hvilket vistnok vilde være i høi Grad ødelæggende for dem. Det er imidlertid blevet sagt mig — hvorvidt det forholder sig saaledes, veed jeg ikke, jeg seer ikke den høitærede Indenrigsminister og skal altsaa kun i Forbigaaende nævne det — at en Directeurpost, som for Dieblisset er ledig ved den grønlandske Handel, holdes aaben, for at man kan tage Spørgsmaalet om den grøn-

landske Handel i det Hele taget under Overveelse.

Et andet Spørgsmaal, som er blevet nævnt her af det ærede Medlem for Maribo Amts 1ste Valgkreds (Hage), er om Gammelholms Salg. Jeg anseer det ogsaa paa nærværende Standpunkt for at være det Rigtige, at man nu søger at bortfælge de tilbagestaaende Grunde paa Gammelholm for den Priis, man kan faae. Størstedelen af Grundene er jo affat for den Priis, man forlangte (10 Rd. pr. Kvadratalen), og det er et Spørgsmaal, om man kan faae saa Meget for de tilbagestaaende Grunde, der altsaa let kunne ligge hen i lang Tid uden at bære Renter. Det bliver saameget ønskeligere snart at faae dem afhændede, som jeg maa ansee det for hensigtsmæssigt og rigtigt, at Pladsen snarest muligt gaaer over til Kjøbenhavns Commune, saa at Gaderne kunne blive offentlige, Noget, hvortil der søles stor Trang. Men jeg tillader mig at spørge den høitærede Finantsminister, om, naar det maatte blive vedtaget, at Grundene sælges til den Priis, man kan faae for dem, dette da vil faae Indflydelse paa den Disposition, der allerede er truffen med Hensyn til den Grund, der er tilbage. Jeg sigter her til Mastegraven, Saavidt jeg veed, er det besluttet, at Mastegraven skal opfyldes. Man har herfor opstillet den Beregning, at denne Opfyldning for hver Kvadratalen vil koste omtrent 4 Rd., og at man for Grunden kan vente omtrent 10 Rd. pr. Kvadratalen, saa at man for hver Kvadratalen vinder 6 Rd. Men dersom dette slog feil, saa at man ikke fik 10 Rd. pr. Kvadratalen, men maastee, fordi det bliver opfyldt Grund, kun 5 Rd. pr. Kvadratalen, saa havde man ikke vundet Mere end 1 Rd. pr. Kvadratalen, og vilde det da ikke være rimeligere og hensigtsmæssigere ikke at opfylde, men derimod at udgrave Mastegraven, da man maastee vilde kunne vinde Mere af den som Vandareal end som Land. Der forekommer mig i det Hele at ligge hos Kjøbenhavns Havneraad en stærk Tilbøielighed til at indelukke Kjøbenhavns Havn. Man har opfyldt den, hvor det nogenlunde var muligt; man har opfyldt den dybe Grav ved Proviantgaarden, man har indsnævret Havnen mellem Knippelsbro og Langebro, og